

En Büyük Güç; Moral ve Ahlak Gücü

İçeriği Yazan: [Oğuz Kemal ÖZKAN](#) [1] Zaman: Paz, 05/12/2010 - 17:46

[2]

Demokrasi adı altında oynanan oyunları, cebren ve hile ile kalelerin zapt

edildiğini görmek, özellikle, kendisini bu vatanın doğal sahibi olarak gören

Türk Milleti'nin fertlerini, umutsuzluğa ve geleceğe yönelik endişelere sevk

etmektedir. Elbette, bu endişe ve kaygıların, haklı pek çok yanı

bulunmaktadır. Ancak, mevcut tablo karşısında, sessiz kalmak, karamsarlığa

kapılmak, halkı aşağılamak, ‘bu devran böyle gider’ diye düşünmek, yenilgiyi

kabullenmek, bu ülkenin kurucusunun çizdiği ve açtığı yola, ters şeritten

girmek demektir. Ayrıca, bu devletin, 3-5 hain ya da çapulcunun

konusmasıyla, faşist kuklaların dağa çıkmasıyla yıkılacağını ya da iktidarda

hangi zihniyet bulunursa bulunsun, bu rejimi değiştirebileceklerini düşünmek,

Türk Tarihini ve Atatürk'ün yaptıklarını ve düşüncelerini 'eksik anlamak'

demektir. Bu arada belirtmem gerekir sanırım, 3-5 çapulcudan kastım,

televizyonlarda demokrasi adı altında etnik milliyetçiliği körükleyenlerdir,

rahmetli Turgut Özal gibi, dağa çıkan teröristleri kastetmedim!

Bu topraklarda yaşayan insanlar arasına, nifak tohumları ekmeye çalışanlar

bugün ve yarın, her zaman hüsrana uğrayacaklardır. Nedeni ise çok basit; bu

milletin tarihi, kültürü, gelenekleri ve her şeye rağmen insanların kalbine

işleyen vatan-millet sevgisi, hiçbir zaman bölünmeyi, ayrılığı, gayrılığı kabul

etmez, bünyesine, doğasına terstir. Bu milletin üzerinde oynanan oyunlar ve

bu oyunu oynayan oyunların sahibinin, bizden eski bir tarihe, köklü gelenek

ve kültüre sahip olması gerekir ki, amaçlarına ulaşabilsin. Ancak, tarih

sayfaların da, bunun benzeri bir örnek yoktur.
Bu milletin, kültürünün ve geleneklerinin ne kadar sağlam olduğuna dair,

birkaç örnek vermek istiyorum:

İlki, Türk Ordusunun, acemi erlerinin yemin töreninde daima hatırlatılan bir

hikâye;

Üstegmen Faruk cepheye yeni gelen askerleri kontrol ediyor bir taraftan da

onlarla laflıyor, nerelisin gibi sorular soruyordu. Bir ara saçının ortası sararmış

bir çocuk gördü. Merakla "*Adın ne senin evladım?*" der.
Çocuk: "*Ali*", diye cevap verir.
der.

—"Nerelisin?"

Ali: "*Tokat, Zile'denim*" der.

—"Peki, evladım bu kafanın hali ne?"

Ali: "Anam cepheye gelirken kına yaktı komutanım" der.

—Neden?" der üsteğmen.

Ali: "Bilmiyorum komutanım" der.

"Peki, gidebilirsin Kınalı Ali" der komutan. O günden sonra herkes ona 'Kınalı

Ali' der.

Herkes kafasındaki kınayla dalga geçer.

Kısa surede cana yakın ve cesur tavırlarıyla tüm arkadaşlarının sevgisini

kazanır Kınalı Ali. Bir gün ailesine mektup yazmak ister. Ali'nin okuma

yazması da yoktur. Arkadaşlarından yardım ister ve hep beraber başlarlar

yazmaya. Ali söyler arkadaşları yazar:

"Sevgili Anne ve Babacım. Ellerinizden öperim. Ben burada çok iyiyim. Beni

merak etmeyin" diye başlar. Kız kardeşini, kendinden bir küçük erkek

kardeşini sorar. Köyündekilerin burnunda tüttüğünü yazdırır. Kendilerini

merak etmemesini, kendileri var oldukça düşmanın bir adım bile

ilerleyemeyeceğini yazdırır.

Gururla mektubu bitirir. Neden sonra aklına gelir ve yazının sonuna anasına

not düşer. Ali'nin kendisinden hemen sonra askere gelecek bir kardeşi daha

vardır:

"Anacağım kafama kına yaktın, burada komutanlarım ve arkadaşlarım benle

hep dalga geçtiler. Sakın kardeşim Ahmet'e de yakma. Onla da dalga

geçmesinler" der. "Ellerinden öptüm" diye bitirir.

Aradan zaman geçer. İngilizler kati netice almak için tüm güçleriyle

Gelibolu'ya yüklenirler.

Bu cepheyi savunan erlerimiz teker teker şehit düşmüşlerdi. Bunlara takviye

olarak giden yedek kuvvetlerde yeterli olmamış onların sayıları da epey

azalmıştı. Gelibolu düşmek üzereydi. Kınalı Ali'nin komutanı da olayı görüp

yerinde duramıyordu. Kendisinin bölüğü henüz sıcak temasa hazır değildi.

Onlar yeni gelmişti, onları insan bedeninin süngü ve mermilerle orak gibi

biçildiği bu yere göndermemek için dua ediyordu. Komutanların bu düşünceli

hali gören ve durumun vahametini bilen Kınalı Ali ve arkadaşları

komutanlarına yalvar yakar oraya gitmek istediklerini söylerler. Komutanları

onları ölüme gönderdiğini bile bile çaresiz gönderir.
Kınalı Ali'nin bölüğünden kimse sağ kalmaz. Hepsi şehit düşmüştür. Aradan

zaman geçer. Kınalı Ali'nin ailesine yazdığı mektubun cevabı gelir.

Komutanları buruk ve gözleri dolu dolu mektubu açıp okumaya karar verirler. (Bu mektubun aslı Çanakkale müzesinde sergilenmektedir)

Babası anlatır Ali'nin: "*Oğlum Ali. Nasılsın, iyi misin? Gözlerinden öperim,*

selam ederim." dedikten sonra, "*Öküzü sattık, paranın yarısını sana, yarısını*

da cepheye gidecek kardeşine veriyoruz. Şimdi öküzün yerine tarlayı ben

sürüyorum. Zaten artık zahireye de fazla ihtiyacımız olmadığı için

yorulmuyorum da. Siz sakın bizi merak etmeyin, bizi düşünmeyin" der. Köyü,

akrabalarını anlatır ve mektubu bitirir: "*Ali, ananın da sana diyeceği bir şey*

var."

Anası anlatır: "*Oğlum Ali, yazmışsın ki kafamdaki kınayla dalga geçtiler,*

kardeşime de yakma, demişsin. Kardeşine de yaktım. Komutanlarına ve

*arkadaşlarına söyle, senle dalga geçmesinler. Bizde 3 şeye kına yakarlar:
1- Gelinlik kıza, gitsin ailesine çocuklarına kurban olsun diye,
2- Kurbanlık koça, Allah'a kurban olsun diye,
3- Askere giden yiğitlerimize, vatana kurban olsun diye...
Gözlerinden öper, selam ederim. Allah'a emanet olun."*

Ve bilir misiniz ki, halen çocuklarını 'vatana kurban olsun' diye kafalarına kına

yakıp yollayan binlerce Anadolu İnsanı var ve yine bilir misiniz ki o yemin

törenlerinde, özellikle o çocuklara, TSK onları onurlandırarak ödülleri

vermektedir.

Bir diğer notumuz da, Sakaryalı şehidimiz Zekeriya Gülyaman'ın, şehit

olduktan sonra ailesine gönderilen özel eşyaları arasından çıkan şiir;
KOMANDO OLMAK ZORDUR

OLUR, YA BİR ÇATIŞMA DA ÖLÜRSEM

ARKAMDAN YAS TUTMAYIN

BIRAKIN TOPRAĞIMDA RAHAT UYUYAYIM
BEDENİMDEN KOMANDOMU ÇIKARMAYIN

ONLAR BENİM GURURUMDUR

ÖLÜNCE KEFENİM OLACAK

BAŞIMDAN MAVİ BEREMİ ÇIKARMAYIN

AYAĞIMDAN BOTLARIMI ÇIKARMAYIN

ONLAR NİCE YOLLAR AŞACAK

ŞEHİT OLURSAM SIRAT KÖPRÜSÜNDEN GEÇECEK

ELİMDEN TÜFEĞİMİ ALMAYIN

O BENİM MEZARIMA SEMBOL OLACAK

AHİRETTE HESABI SORULACAK
GÖĞSÜMDEN KÖR KURŞUNU ÇIKARMAYIN

O BENİM MADALYAM OLACAK...

Bu ve buna benzer örnekleri ve fedakârlıkları, kaç tane milletin fertlerin de

görebilirsiniz? Bugün o dünyaya hükmettiğini zanneden ülkenin, hangi

tarihinde ya da geleneğinde böyle üstün vasıflar vardır? ‘Bayrakları bayrak

yapan, üstünde ki kandır, toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır’

anlayışıyla kurulan bir ülke de, bu anlayışı sürdüren Türk Milleti’ni, yok etmeyi

hiçbir kuvvet başaramayacaktır.

En iyi siyasetin, kuvvetli olmaktan geçtiğini fakat bunun silah kuvveti değil,

öncelikle moral ve ahlak kuvveti olduğunu söylen Ulu Önder Atatürk'ün dediği

gibi, hiçbir şeraitte moralimizi ve ahlakımızı kaybetmeden, güneş ufuktan her

vakit Türk Milleti için doğacakmış gibi, sert adımlarla yeri göğü inleterek, bir

ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine, Ulu Önder'in açtığı yolda

yürümekten, ne pahasına olursa olsun, vazgeçmeyelim.

Oğuz Kemal ÖZKANoguzkemal.ozkan@PolitikaDergisi.com [3]**Yorumlar****İşte o zaman!!!**

İçeriği Yazan: Ümit MİNEL Zaman: Pzt, 06/12/2010 - 11:13

Analar oğullarını kınalamadığı zaman, askerlik vatan için değil, para için yapıldığı zaman...

- [Güncel](#) [4]
- [İç Siyasa](#) [5]

Kaynak URL (04/05/2024 - 04:12 tarihinde yazdırıldı):<https://www.politikadergisi.com/makale/en-buyuk-guc-moral-ve-ahlak-gucu-0>**Bağlantılar:**[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/oguz-kemal-ozkan>[2] <http://www.politikadergisi.com/print/2827>[3] <mailto:oguzkemal.ozkan@PolitikaDergisi.com>[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>